

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120441288
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6120441288.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-mestská časť Petržalka proti žalovanému: Š. T., W.. XX.XX.XXXX, F. T. V. XXX/XX, XXX XX V. o zaplatenie 4271,98 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n ň ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9Csp/28/2021 takto rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z ň á v a.

1.1. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol:

„1. Žalobou došli OS Prešov (po predchádzajúcom upomínacom konaní) dňa 19.02.2021 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 4271,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2975,10 € od 10.12.2019 až do zaplatenia ako nedoplatku z úverového vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľnou .a.s. a žalovaným dňa 08.09.2017.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Súd rozhodol na základe listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce:

3.1. Zmluva nebola uzavretá na jednej listine ale prostredníctvom samostatného návrhu a jeho prijatia. Z „Návrhu na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ z neurčeného dňa urobeného žalovaným vyplýva, že požadoval poskytnutie úveru okrem iného aj s nasledujúcimi parametrami

O výška splátky - 115,39 €,

O RPMN - 23,72%,

O celková čiastka na zaplatenie - 4153,23 €,

O poplatok za poistenie k úveru - 5,70 €.

3.2. Podľa „Potvrdenia o uzatvorení zmluvy“ zo dňa 08.09.2017 vyhotoveného veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s. vyplýva, že akceptuje návrh žalovaného s nasledujúcimi parametrami

O výška splátky - 115,18 €,

O RPMN - 23,42%,

O celková čiastka na zaplataenie - 4145,85 €,
O poplatok za poistenie k úveru - 5,69 €.

4. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

4.1. Zmluva je uzavretá v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977759&FragmentId2=3977759>>). Prijatím návrhu na uzavretie zmluvy bez zmien a doplnkov dochádza k zmluvnému konsenzu, ktorý má právotvorné účinky na vznik zmluvy. Zhoda vôle navrhovateľa a adresáta je predpokladom vzniku každej zmluvy. Zhoda vôle sa musí vzťahovať na celý obsah zmluvy. Ustanovenie § 44 ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977765&FragmentId2=3977765>> vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek doplnkov, zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia či iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977743&FragmentId2=3977743>> za nový návrh so zmeneným obsahom. V prípade protinavrhu dochádza k zmene doterajšieho postavenia subjektov, t. j. navrhovateľa a adresáta (obláta).

4.2. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie výšky splátky, RPMN a celkovej čiastky na zaplataenie podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuviedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky splátky, RPMN a celkovej čiastky na zaplataenie, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania, uzavretá nebola.

4.5. V rámci právnej argumentácie ohľadne vyššie uvedeného záveru poukazuje súd na

- rozsudok KS v BB sp. zn. 17Co/373/2017: Občiansky zákonník nemá ustanovenie, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o jej podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú úplne obsahovo zhodné.

- rozsudok KS v PO sp. zn. 7Co/11/2017 - Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Ak žalovaný zmenil údaj o RPMN fakticky išlo v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Tento nový návrh musel byť prijatý žalobcom v účastníkmi dojednanej písomnej forme. Povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme priamo vyplýva z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11. 09. 2014 na jej uzatvorenie sa vyžadovalo riadne vyplnenie zmluvy a následné podpísanie. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zo strany žalobcu nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla.

- rozsudok KS v PO sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017 - Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiať iba formou

vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejmé, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (18.08.2011) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“, keďže k tomuto došlo až dňa 23.08.2011.

K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 %, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 66,59 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného.

Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523457'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného.

5. Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

5.1. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods.1 OZ - Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 OZ - Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 54 a OZ - Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods.1 OZ - Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

5.2. K poskytnutiu úveru došlo zo strany žalobcu v mesiaci 09/2017. Týmto došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a zároveň mal žalobca k dispozícii všetky skutkové okolnosti o tom, že zmluva nevznikla. To, či ich takto vyhodnotil alebo nie, je už otázkou právneho posúdenia, ktoré je pre plynutie premlčacej lehoty irelevantné. Subjektívna premlčacia lehota tak uplynula v mesiaci 09/2019 a objektívna premlčacia lehota v mesiaci 09/2020. Ak teda žaloba bola podaná až dňa 25.11.2020 (na OS Banská Bystrica) bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej doby ako aj objektívnej premlčacej doby a preto ju súd zamietol.

5.3. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na nasledujúce súdne rozhodnutia

O NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 - „Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmmjqq4>> odst. 1 ObčZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.

O NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011 - Oprávněný sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávněný dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.

O NS SR sp. zn. 3Cdo/169/2017 - Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 67/2011, v ktorej uviedol, že „to, kedy sa oprávněný dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávněný sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodit' zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“. K obdobným právnym záverom dospel najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 121/2009, v ktorom uviedol, že pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávněný v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).

O ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 258/03 - Přijetí závěrů obecného soudu o obsahu právního úkonu (smlouvy) je posouzením právním, představuje autoritativní interpretaci právně relevantního projevu soukromé vůle, není tedy zjištěním skutkovým, nýbrž činěním právních poznatků (viz shodně usnesení sp. zn. III. ÚS 280/03 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembqgnpws2ljl52xgxzshaya>>). Skutkovými jsou v této souvislosti toliko zjištění faktuální (nikoli ale zjištění povinnosti), čili zjištění samotné existence právního úkonu, identifikace jeho subjektů, je-li učiněn v písemné formě, ověření pravosti listiny, konstatování znění textu apod.

O NS ČR - 33Odo/1688/2005 - již v rozsudku ze dne 29. října 1999, sp. zn. 2 Cdon 1548/97 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptcojzg5ptex3dmrxw4xzrgu2dq>>, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 73/2000, vyslovil Nejvyšší soud ČR názor, že zjišťuje-li soud obsah smlouvy, a to i pomocí výkladu projevů vůle, jde o skutkové zjištění, zatímco dovozuje-li z právního úkonu konkrétní práva a povinnosti účastníků právního vztahu, jde již o aplikaci práva na zjištěný skutkový stav, tedy o právní posouzení. Obdobně v rozsudku ze dne 31. října 2001, sp. zn. 20 Cdo 2900/99 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembqgfpemc7mmsg6xxzshedydaxzzhe>>, publikovaném v časopise Soudní judikatura pod č. 46/2002, uvedl dovolací soud, že činí-li soud z obsahu smlouvy (případně z dalších pramenů) zjištění o tom, co bylo jejími účastníky ujednáno, dospívá ke skutkovým zjištěním; vyvozuje-li poté, jaká práva a povinnosti odtud pro účastníky vyplývají, formuluje závěry právní, resp. jde o právní posouzení věci.“

2. Uznesením č.k. 14CoCsp/4/2021 zo dňa 16.12.2021 Krajský súd v Prešove rozsudok okresného súdu zrušil a uviedol:

„12. Z obsahu zápisnice z pojednávania pred súdom prvej inštancie zo dňa 27.5.2021 (č.l. 99 a nasl. spisu a ani z prípadných iných procesných úkonov žalovaného) nevyplýva, že by žalovaný spotrebiteľ popieral skutočnosti, ktoré sa javia byť dôležitými pre vyhodnotenie priebehu celého kontraktačného procesu vedúceho ku poskytnutiu úveru bankou. Z listinných dôkazov, ktoré sú zhromaždené v spise, súd prvej inštancie už na úvod nariadeného pojednávania vyjadril predbežný právny názor, podľa ktorého sa mu javil nárok premlčaný. Od tohto vyjadreného názoru neupustil ani po tom, čo žalovaný deklaroval ochotu uzavrieť zo žalobcom zmier a ani po tom, čo obe strany na otázku súdu neprejavili záujem na prečítaní celého obsahu listín, na ktoré súd v protokolácii priebehu pojednávania odkázal. Opakovane

súd konštatoval nezhodu návrhu na uzavretie zmluvy s listinou o jeho prijatí. Zo zápisnice z pojednávania však neplynie, aby si súd po prejavenej vôli spotrebiteľa na uzavretie zmluvy overoval aj cez jeho vyjadrenie ako a či ďalej pokračoval kontraktačný proces, či po potvrdení banky nebol prípadnými prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo inak dosiahnutý konsenzus aj na tých náležitostiach zmluvy, ktoré vyhodnotil súd prvej inštancie za nezhodné prejavy vôle. Takýto postup pritom umožňuje súdu i aplikácia ustanovenia § 295 CSP. Aj prípadný konsenzus v inej, než písomnej forme nie je spojený so záverom o neuzavretí zmluvy, ale len so zákonom uvedeným následkom (viď ďalej napr. ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.).

28. Z uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému potvrdenie o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde mu uviedol, že akceptuje jeho návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy s ním naformulovanými podmienkami, pričom však v nepatrnom rozsahu zmenil výšku splátky, RPMN a celkovú čiastku spojenú s úverom, ktorú mal dlžník zaplatiť veriteľovi, čo by na prvý pohľad mohlo znamenať realizáciu úkonu banky v prospech samotného dlžníka.

29. Z obsahu spisu zatiaľ nevyplýva, či nedošlo k ďalšiemu úkonu žalovaného po doručení predmetného potvrdenia o uzavretí zmluvy zo dňa 8.9.2017. Nepochybne však právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému sumu zodpovedajúcu výške „žiadaného úveru“ na účet, ktorý uviedol žalovaný v návrhu na uzatvorenie zmluvy. Z obsahu procesných úkonov strán realizovaných v tomto konaní zatiaľ nevyplýva, že by zo strany žalovaného boli realizované nejaké úkony, ktorými by bol potvrdil akceptáciu uvedeného úkonu banky, ale ani také, ktorými by dal najavo banke, že s týmto úkonom nesúhlasí, resp. má proti nemu námietky či výhrady. Ba práve naopak suma žiadaného úveru bola bankou poukázaná na účet žalovaného a javí sa, že tieto prostriedky žalovaný použil pre svoju potrebu a dokonca svoje záväzky na vrátenie úveru čiastočne plnil (čo napokon vyplýva zo samotnej výšky žalobou uplatnenej istiny). Z tohto bezprostredného konania žalovaného po doručení potvrdenia o uzatvorení zmluvy a poskytnutí úveru ale aj zo samotnej ochoty žalovaného uzavrieť zmluvu v súdnom konaní ale aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď samotný žalovaný podal takmer identický návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi, pričom zo strany veriteľa došlo iba k nepatrnej úprave obsahových náležitostí predmetnej zmluvy v prospech samotného dlžníka, sa javí byť vysoko pravdepodobným, že žalovaný mohol vyjadriť súhlas s podmienkami uvedenými v potvrdení o uzatvorení zmluvy zo dňa 8.9.2017. Nie je preto vylúčené, že došlo k zhode aj v tých náležitostiach, ktoré podľa súdu prvej inštancie sú odlišné. Zodpovedanie tejto otázky je však z produkovaného dokazovania zatiaľ nemožné, pretože tak ako je už uvedené vyššie, po vyslovenom predbežnom právnom posúdení vecí na úvod pojednávania, súd prvej inštancie sa už týmto skutočnostiam nevenoval. Tak ako bude uvedené ďalej, potvrdenie akceptácie bolo možné realizovať elektronickými prostriedkami (ktoré podľa § 40 ods. 4 Obč. zák. zodpovedajú náležitostiam písomnej formy), ale aj iným zákonom upraveným spôsobom nemajúcim náležitosti písomnej formy, ale ktoré nevedú k záveru o neuzavretí zmluvy ale k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Aplikácii citovaných ust. § 40 ods. 4 Obč. zák. vo vzťahu ku prostriedkom elektronickej komunikácie súd prvej inštancie vôbec (podľa dôvodov jeho rozhodnutia) nevenoval pozornosť a neaplikoval pritom ani interné normy banky upravujúce možnosti uzatvárať zmluvy touto formou. Nezistoval, ako tieto prostriedky žalovaný pre kontakt s bankou využíval nielen pri uzatvorení predmetnej zmluvy, ale i predtým.

3. Okresný súd Prešov vec opätovne prejednal viazaný právnym názorom krajského súdu (aj keď sa s ním nestotožňujú) a dospel k záveru, že niet dôvodu rozhodnúť inak ako tomu bolo v prvom rozsudku. Z toho dôvodu okresný súd zotrúva v celom rozsahu na odôvodnení uvedenom v prvom rozsudku a preberá ho aj do tohto rozsudku.

4. K námietkam krajského súdu okresný súd uvádza:

4.1. Kontraktačný proces je upravený citovanými ustanoveniami OZ. To, či zmluva vznikla a je platná, je vždy otázkou právneho posúdenia a vecnej legitímácie, ktorej skúmanie patrí súdu ex offio bez toho, aby to strana musela namietat'. Kogentné ustanovenia OZ nemôžu byť totiž menené ani prípadným zhodným tvrdením účastníkov kontraktačného procesu. Rovnako ani druh odchýlky prijatia návrhu zmluvy od tohto návrhu relevantný nie je, nakoľko musí ísť o absolútnu zhodu, ktorá vyplýva aj z citovaných rozhodnutí krajských súdov (vrátane KS v Prešove), ktorých nesprávnosť odvolací súd nekonštatoval. Aj podľa Občianskeho zákonníka pre prax (komentár) od JUDr. Jaroslava Krajča - „ustanovenie § 44 ods. 2 OZ kvalifikuje prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, ako odmietnutie návrhu a považuje ho za nový návrh.“ V prejednávanej veci išlo pri prijatí návrhu o obsahové

zmeny a nie iba o akceptáciu návrhu iným pojmovým vyjadrením, preto bol postup a závery okresného súdu správne. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 za prítomnosti PZ žalobcu a za prítomnosti žalovaného jasne uviedol svoj predbežný právny názor, po ktorom tvrdenie prítomných o pokračovaní kontraktačného procesu nenasledovalo. Krajský súd v Prešove tak prikázal okresnému súdu skúmať tvrdenia, ktoré žiadna zo strán sporu do konania nevnesla. Uvedené neumožňuje ani § 295 C.s.p., ktorý hovorí o vykonaní dôkazov bez návrhu a nie o vnášaní netvrdených skutkových okolností do konania. Navyiac z teleológie § 295 C.s.p. vyplýva, že ide o dôkazy nenavrnuté spotrebiteľom na preukázanie jeho tvrdení, teda tvrdení mu prospievajúcich. Napriek uvedenému súd vyzval strany sporu na preukázanie pokračovania kontraktačného procesu. Žalobca uviedol, že úkon žalovaného, ktorým bol schválený nový návrh už k dispozícii nemá. Z tohto tvrdenia vyplývajú 2 závery: a) žalobca si je vedomý, že úkon schválenia nového návrhu bol potrebný, b) toto schválenie nemá a ani mať nemôže, keďže je nesporné, že žalobca resp. jeho predchodca vychádzal z platného uzavretia zmluvy. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval. Navyiac, aj konkludentný právny úkon (prípadné schválenie zmien) je právnym úkonom a teda vyžaduje vôľu a prejav zamerané k dosiahnutiu právneho následku. Preto, aby nasledoval, tak bolo nevyhnutné zo strany žalovaného vedieť, že prijatie návrhu je odmietnutím návrhu pôvodného a súčasne návrhom novým, čo žalovaný vzhľadom na jeho postoj na pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 zjavne nevedel.

K výčitke odvolacieho súdu uvedenej v bode 29. odôvodnenia jeho rozhodnutia okresný súd len uvádza, že internými normami banky nie je viazaný.

5. Už len na okraj okresný súd uvádza, že aj pri hypotetickom závere o vzniku zmluvy by žalobu rovnako v celom rozsahu zamietol.

5.1. Zmluva mala byť uzavretá dňa 08.09.2017.

Podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

§ 7 ods.1 - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

§ 7 ods.16 - Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

§ 7 ods.17 - Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtmbrg4ydmbr>> a <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtmbrg4ydmbr>>,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtmbrg4ydmbr>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtmbrg4ydmbr>>, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtmbrg4ydmbr>>, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. § 7 ods.20 - Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

§ 11 ods.2 - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtembrg4ydmabr>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtembrg4ydmabr>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtembrg4ydmabr>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtembrg4ydmabr>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqgeyf6mjshewtembrg4ydmabr>>.

5.2. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.).

Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver.

Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

Podľa NSS ČR sp. zn. 1 As 30/2015 - Dle kasačního soudu je třeba uvedené závěry krajského soudu chápat ve vzájemné souvislosti tak, že součástí odborné péče při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele je také posouzení rozhodujících listin a vynaložení patřičného úsilí, podloženého odborností a profesionalitou, aby byly zjištěny všechny potřebné skutečnosti v nezbytném rozsahu. Proto je nutno dovodit také požadavek na doložení tvrzení dlužníka o jeho majetkových poměrech. Samotné ničím nedoložené prohlášení spotřebitele nemůže vést k řádnému prověření jeho schopnosti splácet úvěr, neboť se dle slov krajského soudu jedná o situace, kdy by osoba jednající s odbornou péčí měla a mohla mít pochybnosti o pravdivosti tvrzených skutečností. Smyslem zakotvení povinnosti poskytovatelů spotřebitelských úvěrů posuzovat úvěruschopnost spotřebitele (§ 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru) je především ochrana spotřebitelů před rizikovými úvěry a dále řešení problému rostoucího

zadlužeností domácností (viz důvodová zpráva k zákonu o spotřebitelském úvěru). Povinnost věřitele posoudit před uzavřením smlouvy bonitu spotřebitele představuje pro spotřebitele i určitou záruku, že věřitel bude při poskytování úvěru postupovat tak, aby jej do určité míry chránil před neschopností splácet. Primárním chráněným zájmem je zde ochrana spotřebitele před neodpovědným poskytnutím úvěru, které by vedlo k jeho insolvenční se všemi negativními následky, a to jak ekonomickými v podobě ztráty majetku, tak společenskými v podobě společenské stigmatizace (viz Wachtlová, L., Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 99).

Podle NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 - Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků.

Podle rozsudku KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 - V súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplňujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 129/2010 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z.z., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Finančný sprostredkovateľ je motivovaný zanedbať povinnosť skúmania spotrebiteľovej schopnosti splácať úver vidinou peňažnej prémie za sprostredkovanie a subjekt poskytujúci úver si je vedomý, že v prípade neschopnosti splácať majetok môže siahnuť za pomoci štátneho donútenia na majetkové hodnoty dlužníka, napríklad obydlie. Prípadný argument zo strany veriteľa, že exekúcia majetku u nebonitných klientom je prirodzeným následkom nedodržania povinnosti splácať úver neobstojí. Je tak z dôvodu, že v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať spotrebiteľovu schopnosť splácať úver veriteľom z dôvodu vidiny majetkových hodnôt spotrebiteľa vstupuje veriteľ do zmluvného vzťahu v zlej viere (malé fide), keďže si je dopredu vedomý toho, že spotrebiteľ pri svojej úrovni bonity s veľkou pravdepodobnosťou nebude môcť splácať úver. Veriteľ si je teda vedomý faktu, že hlavnou časťou zmluvného plnenia, ktorú od spotrebiteľa obdrží nebudú splátky úveru, ale poplatky za omeškanie platieb a uspokojenie z majetkových hodnôt spotrebiteľa v dôsledku spotrebiteľovej platobnej neschopnosti. .... Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať.“

Podle rozhodnutí Súdneho dvora EÚ zn. C - 679/18: Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

Podle rozhodnutí Súdneho dvora EÚ zn. C - 449/13: Z toho vyplýva, že veriteľ musí po prvú v každom prípade a vzhľadom na osobitné skutočnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu na úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy osebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

5.3. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že príjem žalovaného bol 780 €. Nie je však zrejmé, odkiaľ tento údaj má, keďže žiadne doklady na jeho preukázanie nepredložil. Rovnako nepredložil žiadne doklady

o rodinnej a sociálnej situácii žalovaného, o jeho výdavkoch na živobytie a pod. Rovnako údaje o úverovej (ne)zaťaženosti žalovaného sa javia ako údaje z interného systému Slovenskej sporiteľne a nie ako údaje z najväčších registrov SRBI alebo NRKI. Súd teda robí záver, že žalobca pri preverovaní bonity (ako najdôležitejšej predzmluvnej povinnosti) nepostupoval s odbornou starostlivosťou (ako starostlivosťou vyžadujúcou aktivitu veriteľa a nie iba sofistikovane vykonaný postup, výsledkom ktorého je poskytnutie úveru nebonitnej osobe javiacej sa ako osoba, u ktorej možno riadne splácanie úveru predpokladať), čoho výsledkom je, že poskytnutý úver je bez úrokov, bez poplatkov a k jeho platnému predčasnému zosplatneniu nedošlo. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je tak neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Žalovanému teda zostalo zachované právo splácania úveru v splátkach, pričom splátka je tvorená iba časťou pôvodnej splátky pripadajúcej podľa amortizačnej tabuľky na istinu.

5.4. Postup a teda aj podmienky platnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru sú uvedené v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ods. 1, ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a:

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

5.5. Ak v prejednávanej veci dospel súd k záveru, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo a keďže konečná splatnosť úveru bola určená dňom 05.10.2020, nemohla byť pohľadávka z neho predmetom postúpenia dňa 09.12.2019 a tak aktívna vecná legitímácia žalobcovi nesvedčí, čo nevyhnutne vedie k zamietnutiu žaloby.

6. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.1. Žalovaný v konaní plne úspešný, má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.